بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان بیست و هشتمین کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی - 19 /دی/ 1393

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم (۱)
میلاد مسعود حضرت نبیّ مکرّم اسلام و میلاد امام صادق (علیهماالصّلاةوالسّلام) را به همه‌ی حضّار محترم تبریک عرض میکنم. مسئولان کشور تشریف دارند ؛ میهمانان عزیز هفته‌ی وحدت حضور دارند ؛ سفرای محترم کشورهای اسلامی در جلسه تشریف دارند ؛ بر همه‌ی شما این عید سعید و بزرگ مبارک باد. همچنین تبریک عرض میکنم به عموم ملّت ایران و ملّتهای مسلمان، امّت اسلامی، و نیز به همه‌ی آزادگان عالم ؛ انسانهایی که برای آنها مسئله‌ی آزادگی و انسانیّت دارای ارزش است ؛ چون امروز میلاد پیامبر علم است ؛ پیامبر علم، پیامبر عقل، پیامبر اخلاق، پیامبر رحمت، پیامبر وحدت و پیامبر همه‌ی خصال بزرگ انسانی. هرکسی به این خصال انسانی دلبستگی دارد، به پیامبر اسلام عشق می‌ورزد، احساس دلبستگی میکند.
من و شما مسلمانانی که مدّعی پیروی از این بزرگوار هستیم و به این افتخار میکنیم و در راه آن حاضریم ایستادگی کنیم و جان و مال در راه آن مصرف کنیم، احتیاج داریم به اینکه خود را دنباله‌رو این تعالیم - که پیام اسلام متضمّن آن است، یعنی همین علم و عقل و حکمت و رحمت و وحدت و اخلاق و خصال انسانی که پیام پیامبر اسلام متضمّن اینها بود و حضرت ابی‌عبدالله جعفربن‌محمّدالصّادق (علیه‌الصّلاةوالسّلام) گسترده‌ترین تلاشها را برای توسعه‌ی این مفاهیم و تحقّق این تعالیم متحمّل شد - بدانیم و برای آنها تلاش کنیم ؛ این وظیفه‌ی امروز همه‌ی مسلمانها است. البتّه توده‌های مردم دنباله‌رو مسئولان کشورها هستند. دولتها، نخبگان، روشنفکران، علما، سیاستمداران و مانند اینها هستند که وظیفه‌ی اصلی را در این میدان وسیع به عهده دارند. و من امروز وقتی نگاه میکنم به مسائل جامعه‌ی خودمان و مسائل دنیای اسلام، میبینم اگرچه همه‌ی این محتواهای بزرگ مهم است - برای دنیای اسلام، هم علم مهم است، هم خردورزی مهم است، هم اخلاق مهم است - لکن آنچه امروز در درجه‌ی اوّل اولویّت برای دنیای اسلام قرار دارد، وحدت است. ما مسلمانها خیلی از هم دور شدیم ؛ سیاستها در این زمینه، تلاش متأسّفانه موفّقی انجام دادند که مسلمانها را، دلهای گروه‌های مُسلم را از یکدیگر جدا کنند. امروز به وحدت احتیاج داریم.
اگر ملّتهای کشورهای اسلامی در همه‌ی این منطقه‌ی وسیع - که یک کسر بسیار بزرگی از جمعیّت دنیا را تشکیل میدهند - نه در جزئیّات، [بلکه] در جهت‌گیری‌های کلّی با یکدیگر همراه باشند، دنیای اسلام به اوج ترقّی و تعالی خواهد رسید ؛ [اینکه] در مسائل کلّی کنار هم دیده بشوند ؛ همین دیده شدن در کنار هم تأثیر دارد. اینکه رؤسای کشورهای اسلامی یا روشنفکران کشورهای اسلامی علیه یکدیگر حرف بزنند - ولو فقط حرف باشد - دشمن را جَری میکند ؛ به دشمن امید میدهد ؛ همچنان‌که واقعیّت امروز، همین است. همین‌قدر که ما ولو در اظهاراتمان کنار یکدیگر قرار بگیریم، عظمت میبخشد به دنیای اسلام ؛ عظمت میبخشد به شخصیّت امّت اسلامی. هرجا نمونه‌هایی از این اجتماع را ما مشاهده کردیم، ولو تن‌ها، جسمها در کنار هم قرار گرفتند، دیدیم انعکاس آن در دنیا مایه‌ی شرف و آبروی اسلام و مسلمین شد ؛ مایه‌ی آبروی پیغمبر شد. نماز عید را که میخوانیم، کنار هم قرار میگیریم، میگوییم:الّذی جَعَلتَهُ لِلمُسلِمینَ عیداً وَ لِمُحَمَّدٍ صلّی‌الله‌علیه‌وآله ذُخراً وَ شَرَفاً وَ کرامَتاً وَ مَزیداً ؛ (۲) صِرف کنار هم قرار گرفتن جسمها در نماز، برای پیغمبر مایه‌ی شرف است ؛ برای امّت اسلامی مایه‌ی اعزاز و احترام است. اجتماع حج همین‌جور است. امسال شما ملاحظه کردید در اربعین حسینی میلیون‌ها انسان در کنار هم قرار گرفتند ؛ خود این حرکت عظیم یک جمعی از مسلمانها - البتّه مخصوص شیعه نبود، سنّی‌ها هم بودند - که در دنیا انعکاس پیدا کرد، تعظیم کردند ؛ تجلیل کردند ؛ آن را بزرگ‌ترین گردهمایی عالم به حساب آوردند ؛ چه کسانی؟ آنهایی که دارند مسائل اسلامی را رصد میکنند.
من همین‌جا مناسب میدانم و لازم میدانم به‌مناسبت یاد از آن اجتماع عظیم، از دولت عراق، ملّت عراق، عشایر عراق که در این آزمون بسیار مهم فداکاری کردند، خدمت کردند، کرم و بزرگواری نشان دادند، تشکر کنم. حادثه‌ی عجیبی

بود حادثه‌ی امسال اربعین کربلا. این راه را دشمنان اسلام و دشمنان اهل‌بیت به خیال خود مسدود کرده بودند. ببینید چه حرکت عظیمی اتفاق افتاد! وقتی حتّی جسمها در کنار هم قرار میگیرد، این‌جور انعکاس پیدا میکند. اگر ما با هم باشیم، کشورهای اسلامی، ملّتهای مسلمان - سنّی و شیعه و فِرَق مختلف تسنّن و تشیّع - با یکدیگر دلهایشان صاف باشد، نسبت به یکدیگر سوءظن نداشته باشند، سوءنیّت نداشته باشند، به یکدیگر اهانت نکنند، ببینید در دنیا چه اتفاقی خواهد افتاد ؛ چه عزّتی برای اسلام درست خواهد شد! وحدت ؛ وحدت.

امروز، هم در بین اهل سنّت، هم در بین شیعه، دستهایی در کار است برای اینکه اینها را از هم جدا کند ؛ همه‌ی این دستها هم اگر جستجو کردید، میرسد به مراکز جاسوسی و اطّلاعاتی دشمنان اسلام ؛ نه دشمنان ایران، نه دشمنان شیعه فقط ؛ دشمنان اسلام. آن تشیّعی که ارتباط به ام‌آی‌شش انگلیس داشته باشد، آن تسنّنی که مزدور سی‌آی‌ای آمریکا باشد، نه آن شیعه است، نه آن سنّی است ؛ هر دو ضدّ اسلامند. ما ۳۵ سال است در جمهوری اسلامی این فریاد را داریم میزنیم ؛ فقط هم نمیگوییم، عمل میکنیم. کمکی که جمهوری اسلامی به برادران خود در دنیای اسلام تا امروز کرده است، اغلب کمکی بوده است که به برادران اهل سنّت کرده است. ما در کنار فلسطینی‌ها ایستادیم، در کنار مردم مؤمن کشورهای منطقه ایستادیم، چون میدانستیم مسئله‌ی وحدت، امروز در رأس مسائل اسلامی است. من توصیه میکنم، اصرار میکنم به علمای اعلام، به روشنفکران دنیای اسلام، به سیاستمداران دنیای اسلام، این‌قدر دم از تفرقه نزنند. یک عدّه‌ای در دنیا دارند پول خرج میکنند برای اسلام‌هراسی، برای اینکه چهره‌ی اسلام را در دنیا خراب کنند، [آن‌وقت] ما هم در درون خودمان سعی کنیم چهره‌ی یکدیگر را خراب کنیم، تخریب کنیم، مردم را از یکدیگر بترسانیم! این خلاف حکمت است، خلاف سیاست است.

من شنیدم بعضی از دولتهای منطقه، سیاست خارجی خودشان را بر مبنای معارضه‌ی با ایران قرار داده‌اند! چرا؟ این خلاف عقل است، خلاف حکمت است، این کار کار ابلهانه‌ای است. چرا انسان یک‌چنین اشتباه بزرگی را مرتکب بشود؟ ما بعکس ؛ ما سیاست خارجی خودمان را مبتنی کردیم بر دوستی و برادری و ارتباط با همه‌ی کشورهای مسلمان و کشورهای منطقه از همسایه و غیر همسایه ؛ این سیاست ما است ؛ ما همین‌جور هم عمل کردیم، همین‌جور هم در آینده عمل خواهیم کرد. امروز بحمدالله ملّت ایران این بصیرت، این آگاهی، این معرفت والا را یافته است که بداند مصلحت آینده‌ی کشورش بستگی دارد به اتحاد اسلامی، با ملّتهای مسلمان و با کشورهای دیگر. البتّه تلاش میکنند کسانی، کوشش میکنند، سعی میکنند، اختلال ایجاد کنند، بدبینی ایجاد کنند، وسوسه بکنند لکن ملّت بحمدالله این را ملّت ما امروز فهمیده است. این فریاد امام بزرگوار ما - از قبل از پیروزی انقلاب، بعد هم از آغاز تشکیل نظام اسلامی به مسئله‌ی وحدت - کار خود را کرد، مردم ما آگاه شدند ؛ این وظیفه‌ی همه است. امروز باید همه‌ی مسلمانان در اقصی‌نقاط عالم، به امّت اسلامی بیندیشند، به وحدت اسلامی بیندیشند ؛ اگر ما به امّت اسلامی فکر کردیم، منافع کشورهایمان هم تأمین خواهد شد. مصلحت دشمن این است که ما را از هم جدا کند، به یک کشور حمله کند، از کشور دیگری یارگیری کند ؛ مصلحت دشمن در این است، ما نباید بگذاریم. دشمن کیست؟ دشمن، سرمایه‌داری آمریکا و استکبار جهانی است که امروز در رأس آن، آمریکا و صهیونیست‌هایند - عناصر صهیونیست - که دولت صهیونیست در فلسطین اشغالی هم یک بخشی از آن مجموعه‌ی خطرناک و آن سرطان مهلکی است که صهیونیست‌ها در دنیا به‌وجود آوردند. در مقابل اینها بایستی ایستاد، درمقابل اینها بایستی به اسلام مراجعه کرد، به متون قرآن مراجعه کرد.

انسان میبیند و نوشته‌هایی را مشاهده میکند گاهی چیزهایی بعضی میگویند و مینویسند که با توجّه به آیات قرآن نوشته نشده است. قرآن میفرماید که «قولوا ءامَنّا بِاللهِ وَ ما اُنزِلَ اِلَینا وَ ما اُنزِلَ اِلی اِبرهیمَ وَ اِسمعیلَ وَ ... و ما اوتِیَ موسی و [عیسی و ما اوتِیَ] النَّبیّون»، (۳) بعد از آنکه همه‌ی آن شرایع قبلی را ذکر میکند که وظیفه‌ی مسلمان این است که به آنها اعتقاد داشته باشد، بعد میفرماید: فَاِن ءامَنوا بِمِثلِ ما ءامَنتُم به فَقَدِ اهتَدَوا. (۴) اسلام پلورالیسم را قبول ندارد ؛ آنهایی که ترویج میکنند که «اسلام چون از حضرت موسی و حضرت عیسی تجلیل کرده است، قائل به پلورالیسم است» به قرآن مراجعه کنند، متون اسلامی را ملاحظه کنند ؛ از روی بی‌اطّلاعی و از روی غفلت، یک مطلبی را ذکر میکنند ؛ اسلام این است: فَاِن ءامَنوا بِمِثلِ ما ءامَنتُم به فَقَدِ اهتَدَوا وَ اِن تَوَلَّوا فَاِنَّما هُم

فی شِقاقٍ فَسَیَکفیکهُمُ الله ؛ (۵) این معنای قرآن [است]. آن‌وقت در بین مسلمانان «حَریصٌ عَلَیکم» ؛ (۶) درباره‌ی پیغمبر میفرماید که«حَریصٌ عَلَیکم بِالمُؤمِنینَ رَءوفٌ رَحیم». (۷) نسبت به مؤمن دارای رأفت [امّا] اَشِدّاءُ عَلَی الکفّار رُحَماءُ بَینَهُم ؛ (۸) در مقابل کسانی‌که با شما دشمنی میکنند و دشمن شما هستند «اشِدّاء» باشید ؛ یعنی سخت باشید ؛ مثل خاکریز نرم نباشید که دشمن از هرجا خواست بتواند در شما نفوذ کند ؛ مستحکم باشید، ایستاده باشید امّا «رُحَماءُ بَینَهُم»، بین خودتان، دلهایتان با هم صاف باشد، با هم مهربان باشید ؛ اسمها نتواند شما را از هم جدا کند، مرزهای جغرافیایی نتواند شما را با هم دشمن کند، مرزهای جغرافیایی نتواند ملّتها را در مقابل هم قرار بدهد ؛ این از آن درسهای پیغمبر است. ما امروز - روز ولادت نبیّ اکرم - خوب است درس بگیریم ؛ فقط تجلیل کردن و تعریف کردن از پیغمبر، کاری نیست که امروز از ما انتظار میرود ؛ باید درس بگیریم، باید بخواهیم که آنچه را پیغمبر برای آن مبعوث شده است، تحقّق ببخشیم که عرض کردم اولویّت، امروز در دنیای اسلام اتّحاد است.
امیدواریم خداوند متعال موفّق بدارد همه‌ی ما را که به آنچه میگوییم عمل کنیم ؛ پروردگارا! دنیای اسلام و امّت اسلامی را روز به روز قوی‌تر و سربلندتر بفرما.
والسّلام علیکم و رحمة الله و برکاته

۱) قبل از شروع بیانات معظّم‌له، حجّت‌الاسلام والمسلمین حسن روحانی (رئیس جمهور) مطالبی بیان کرد.
۲) الاقبال، ص ۲۸۹، ذکر قنوت نماز عید فطر
۳) سوره‌ی بقره، بخشی از آیه‌ی۱۳۶ ؛ «بگویید: ما به خدا و به آنچه بر ما نازل شده و به آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و... داده شده، و به آنچه به همه‌ی پیامبران، ایمان آورده‌ایم...»
۴) سوره‌ی بقره، بخشی از آیه‌ی ۱۳۷ ؛ «پس اگر آنان [هم] به آنچه شما بدان ایمان آورده‌اید، ایمان آوردند، قطعاً هدایت شده‌اند...»
۵) همان ؛ «... ولی اگر روی برتافتند، جز این نیست که سر ستیز [و جدایی] دارند ؛ و بزودی خداوند [شرّ] آنان را از تو کفایت خواهد کرد...»
۶) سوره‌ی توبه، بخشی از آیه‌ی ۱۲۸ ؛ «...به [هدایت] شما حریص...»
۷) همان ؛ «... و نسبت به مؤمنان، دلسوز مهربان است.»
۸) سوره‌ی فتح، بخشی از آیه‌ی ۲۹ ؛ «... برکافران، سخت‌گیر [و] با همدیگر مهربانند...»